

Mishnah *Ma'aser Sheni*, chapter 3

משנה מעשר שני פרק ג

(1) One may not say to his friend: Carry up this *ma'aser sheni* produce to Jerusalem so that you may share it with me [this resembles paying debts with *ma'aser sheni*]. Rather, he may say: Carry it up so that we may eat and drink from it in Jerusalem [this resembles an invitation to share his meal which is permitted, as we have learned in mishnah 1:1 which states]:

א לא יאמר אדם לחברו, העל את הפרות האלו לירושלים לחלק, אלא אומר לו, העלם שנאכלם ונשתם בירושלים. אבל נותנים זה לזה מתנת חנם: ב אין לוקחין תרומה בכסף מעשר שני, מפני שהוא ממעט באכילתו, ורבי שמעון מתיר. אומר להם רבי שמעון, מה אם הקל בזבחי שלמים, שהוא מביאן לידי פגול ונותר וטמא, לא נקל בתרומה. אמרו לו, מה אם הקל בזבחי שלמים, שהן מתרים

But one may give to the other as a free gift (see *Melekheth Shlomo* 1:1).

(2) *Terumah* may not be bought with *ma'aser sheni* money, because he thereby reduces the number of people who may eat it [since *terumah* may not be eaten by non-priests, as well as by impure priests who have immersed themselves, but must wait until nightfall to be considered ritually pure — referred to as *tvul yom*]. However, Rabbi Shimon allows it. Rabbi Shimon said to them: Why, if a lenient ruling has been adopted in the case of a peace-offering [namely, that one should purchase a peace-offering with *ma'aser sheni* money (see above 1:3)], though they may become [invalid via] *pigul* [by intending to eat it after its proper time] or *notar* [if it remains after the permissible time to be eaten i.e., two days and one night] or impure [with such impurities that do not render *terumah* impure, and thus here, too, he reduces the number of people who may eat it], should we not also adopt a lenient ruling in the case of *terumah*? But they said to him: [Do you know] why, because the reason a lenient ruling has been adopted in the case of peace-offerings is because [it has another leniency as well, in that] it is permitted to non-priests, but how can we [deduce from it, to] adopt a lenient ruling in the

רבנו עובדיה מברטנורה

א לא יאמר. לחלק: שתטול חלק בהם, לפי שעליו מוטל להביא מעשרו לירושלים, ונמצא פורע חובו ממעשר שני. העלם שנאכלם ונשתם: דנראה דמזמינו לאכול עמו זה מותר. אבל נותנים זה לזה מתנת חנם: מפורש לעיל בריש פרק קמא. ב מפני שהוא ממעט באכילתו: דתרומה אסורה לטבול יום ולזרים. ור' שמעון מתיר: דסבר מותר להביא קדשים לבית הפסול. מה אם הקל בזבחי שלמים: שקונים שלמים בכסף מעשר שני ואף על פי שממעט באכילתו שיכולין לבא לידי פגול ונותר וטמא, לא נקל בתרומה לקנותה בכסף מעשר שני שאין בה דין פגול ונותר ולא דין טמא, שלא

case of *terumah*, seeing that is [more stringent than peace-offerings, in that it is] forbidden to non-priests [and thus *terumah* may not be bought with *ma'aser sheni* money though peace-offerings may].

(3) If one had *ma'aser sheni* money in Jerusalem and he needs it [to purchase non-edible common items] and his friend has common produce, he may say to his friend: Let this money be exchanged for your produce. Thus [his friend's produce becomes *ma'aser sheni* and] he must eat his produce in a state of purity, and the other may do what he needs with the money. However, he may not say so to an *am ha'aretz* [since we fear he may eat the produce while in an impure state] except if the money was from *demai* [produce, i.e., produce which he bought from an *am ha'aretz*; he sets aside *ma'aser sheni* since it is doubtful whether, or not, the *am ha'aretz* set aside *ma'aser sheni*. Thus on the possibility that the *am ha'aretz* did, in fact, tithe it is possible that this produce is not *ma'aser sheni*.]

(4) If one has common produce in Jerusalem and *ma'aser sheni* money [outside Jerusalem] in the provinces [and he needs the money, since the produce and the money do not need to be in the same place therefore], he says: Let that money be exchanged for this produce [the money becomes common and the produce is sanctified in its stead]. If he had *ma'aser sheni* money in Jerusalem and common produce in the provinces, [although one may not redeem *ma'aser sheni* produce once they are in Jerusalem, however, *ma'aser sheni* money may be exchanged and thus] he says: Let this money be exchanged for that produce, but only on

רבנו עובדיה מברטנורא

כל הדברים המטמאין את הקודש מטמאין את התרומה. ואין הלכה כרבי שמעון. ג מי שהיו לו מעות: של מעשר שני, וצריך לקנות מהם דברים של חולין, שלא לאכילה ושתייה וסיכה. ולחברו פירות: של חולין ורוצה לעשות עמו טובה שיתחללו מעות מעשר חבירו על פירותיו. אוכל פירותיו בטהרה: שחלה קדושת מעשר על הפירות וצריך לאכלן בטהרה. ולא יאמר כן לעם הארץ: שהוא חשוד לאכול פירות מעשר בטומאה. אלא בדמאי: כגון אם היו אותן מעות מעשר שני של דמאי אז מותר לומר כן אפילו לעם הארץ. דשמא המעות אינן מעשר. ד ומעות במדינה: ומעות של מעשר שני חוץ לירושלים וצריך להן, וקא משמע לן שאין צריך שיהיו הפירות והמעות במקום אחד. ועוד אשמועינן במתניתין דאף על גב דפירות מעשר אין יכולין ליפדות בירושלים, מעות מעשר

condition that the produce shall be carried up and eaten in Jerusalem [one may not then re-exchange the produce for money].

(5) Coins of *ma'aser sheni* may be brought into Jerusalem and taken out, but produce of *ma'aser sheni* once [inside the walls of Jerusalem, the Rabbis instituted that the walls are *kolet* them, i.e., retain them and] may not be taken out. Rabban Shimon ben Gamliel says: Produce [of *ma'aser sheni*] may also be brought in and [temporarily] taken out again [since there were many more mills outside Jerusalem, it was cheaper to grind and bake it outside the city].

(6) If produce had all its [harvesting] work finished [thus obligating its being tithed] and it passed through Jerusalem [before being tithed] the *ma'aser sheni* [portion of the produce may not be redeemed outside Jerusalem; rather, it] must be brought back to Jerusalem and be eaten there [once *ma'aser sheni* has been brought to Jerusalem it may not be taken out (see mishnah above)]. If however, all its work had not been finished [such as] baskets of grapes [that were going] to the wine-press or baskets of figs [that were going] to the drying place [and it passed through Jerusalem], the School of Shammai says: The *ma'aser sheni* must be brought back and be eaten in Jerusalem, While the School of Hillel say: It may be redeemed [with money] and [then may] be eaten anywhere [and he spends the money in Jerusalem instead]. Rabbi Shimon ben Yehudah says in the name of

רבנו עובדיה מברטנורא

מתחלץ הן בירושלים. ה מעות: של מעשר שני. נכנסות לירושלים ויוצאות: שאין המוציאות קולטות מעות כדרך שקולטות פירות. אף הפירות נכנסים ויוצאים: ודוקא להוציאן כדי לטחנן ולאפותן ולהחזירן אחר כך לירושלים שרי רבן שמעון בן גמליאל, לפי שיותר היו מוצאין לטחון ולאפות חוץ לירושלים מבירושלים עצמה. ותנא קמא אסר נמי בהא. ואין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל. ו שנגמרה מלאכתן: למעשר כדתנן בפרק קמא דמעשרות איזהו גרנן למעשר. ועברו בתוך ירושלים: בעודן טבל. יחזור מעשר שני שלהן: דקסבר מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמין וקלטוהו מוציאות למעשר שני. ושלא נגמרה מלאכתן: כגון. סלי ענבים לגת וכו': אבל סלי ענבים לאבילה נגמרה מלאכתן. למוקצה: מקום ששוחזח בו תאנים ליבש קרוי מוקצה. רבי

המעות האלו מחלצין על פרות ההם, ובלבד שיעלו הפרות ויאכלו בירושלים: ה מעות נכנסות לירושלים ויוצאות, ופרות נכנסין ואינן יוצאין. רבן שמעון בן גמליאל אומר, אף הפרות נכנסין ויוצאין: ו פרות שנגמרה מלאכתן ועברו בתוך ירושלים, יחזור מעשר שני שלהן ויאכל בירושלים. ושלא נגמרה מלאכתן סלי ענבים לגת וסלי תאנים למוקצה, בית שמאי אומרים, יחזור מעשר שני שלהם ויאכל בירושלים. ובית הלל אומרים, יפדה ויאכל בכל מקום. רבי שמעון

Rabbi Yose: There is no argument between the School of Shammai and the School of Hillel concerning produce which did not have all its work done, that [everybody maintains that] the *ma'aser sheni* may be redeemed and be eaten anywhere. Where do they disagree, regarding produce that had all its work finished, that the School of Shammai say that the *ma'aser sheni* must be brought back and be eaten in Jerusalem while the School of Hillel say [since the *ma'aser sheni* was not yet set aside] it

בן יהודה אומר משום רבי יוסי, לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על פרות שלא נגמרה מלאכתן, שיפדה מעשר שני שלהם ויאכל בכל מקום. ועל מה נחלקו, על פרות שנגמרה מלאכתן, שבית שמאי אומרים, יחזור מעשר שני שלהם ויאכל בירושלים. ובית הלל אומרים, יפדה ויאכל בכל מקום. והדמאי, נכנס ויוצא ונפדה: ז אילן שהוא עומד בפנים ונוטה לחוץ, או עומד בחוץ ונוטה לפנים, מכנגד החומה ולפנים, כלפנים. מכנגד החומה ולחוץ, כלחוץ. בתי הבדים שפתחיהן לפנים וחלקן לחוץ, או שפתחיהן לחוץ וחלקן לפנים, בית שמאי

may be redeemed and eaten anywhere [the *halachah* does not follow Rabbi Shimon ben Yehudah]. In the case of *demai* [that had not yet been separated, since there is a doubt whether it is in fact *ma'aser sheni*] it may be brought into [Jerusalem] and then be taken out again [and is redeemed].

(7) If a tree stood inside [the walls of Jerusalem] and leans outside [the walls], or, if it stood outside and leans inside, [we draw an imaginary line above the wall and] that which faces inside the wall is considered as being inside [and has the law as all other produce that are inside the city walls, that they cannot be redeemed] and that which faces outside is deemed as being outside [and can be redeemed]. Olive-presses which have their entrance inside [the city walls] and their inner space, outside, or, which have their entrance outside [the city walls] and their inner space, inside, the School of Shammai say: The whole area is

רבנו עובדיה מברטנורא

שמעון בן יהודה אומר וכו'. סבר דלביית הלל מתנות שלא הורמו לאו כמי שהורמו דמיין, אי נמי אפילו כמי שהורמו דמיין הני מילין לענין שאר דברים אבל לענין קליטת מחיצות דרבנן, מקילין בית הלל, ואין הלכה כרבי שמעון בן יהודה, שלא נחלקו בית שמאי ובית הלל אלא על פירות שלא נגמרה מלאכתן כדברי תנא קמא. והדמאי: טבל של דמאי. נכנס: לירושלים. ויוצא ונפדה: חוץ לירושלים. אחר שיצא ואין צריך לחזור. והך סיפא לתנא קמא איצטרין ואליאב דבית הלל. ז בפנים: מן החומה. ונוטה לחוץ: לחומת ירושלים. מכנגד החומה ולפנים כלפנים: דבין נוף ובין עיקר מכנגד החומה ולפנים כלפנים ואוכלין שם מעשר שני ולא פודין, ובין נוף ובין עיקר מכנגד החומה ולחוץ כלחוץ ופודין שם מעשר שני ולא אוכלין, והיינו דתנן במס' מעשרות פ"ג ובירושלים הולך אחר הנוף כלומר אף אחר הנוף. בתי הבדים: שעוצרים בהם שמן ורגילים היו לעשות בתים הללו בחומת המדינה.

considered as inside [and one eats but does not redeem *ma'aser sheni* there]. While the School of Hillel say: That area which faces inside the wall is considered inside and that area which faces outside the wall is considered outside [and one redeems, but does not eat, *ma'aser sheni* there].

(8) Chambers that were built on holy ground [of the courtyard of the Temple], but were open towards [non-sanctified] common ground [i.e., chambers that were cellars built into the Temple mount with the entrance located outside the courtyard]; its interior is considered as being common [and thus one may enter in a state of impurity and may not slaughter, or eat sacrifices of a minor degree of holiness, there] but their roofs [when level with the ground of the Temple court, since they are part of the Temple-court floor] are holy [but those areas of roof that are above the level of the courtyard are not holy, for we have learned that the roofs and upper chambers of Jerusalem and the Temple court were not sanctified (Pesahim 85:)]. Those [chambers] which were built on common ground, with their entrance opened onto holy ground, had an interior which was considered holy; their roofs were deemed common. Those which were built on holy and common ground and had openings on holy and common ground [the interior and areas of the roof] that were inside holy ground were considered holy, but those located outside are common.

(9) *Ma'aser sheni* produce that entered the [Jerusalem city] walls and became defiled, whether with a primary degree of defilement [e.g., it came into contact with a dead creeping creature], or a [Rabbinical] secondary degree of defilement, whether it was defiled in [Jerusalem], or outside [and then was brought in], the

רבנו עובדיה מברטנורא

שפתחיהן לפנים: מחומת ירושלים וחללן חוץ לחומת ירושלים. מכנגד החומה ולפנים כלפנים: ואוכלים שם מעשר שני וקדשים קלים ואין פודין שם מעשר שני. מכנגד החומה ולחוץ כלחוץ: ואין אוכלין שם מעשר שני וקדשים [קלים], ופודים שם מעשר שני. ה' הלשכות בנויות בקודש: בעזרה. ופתוחות לחול: להר הבית. וגגותיהן קודש: והוא שיהיו גגותיהן שוות לקרקע העזרה, כגון שהיתה הלשכה בשפוע ההר, שאם אין גגותיהן שוות לקרקע העזרה קיימא לן דעליות וגגות לא נתקדשו. תוכן קודש, לשחיטת קדשים קלים ולאכילת קדשי קדשים ולהתחייב עליהן משום טומאה. ט באב הטומאה: שרץ ונבילה וכיוצא בהן. בולד הטומאה: האי ולד הטומאה דתנן

אומרים, הכל כלפנים. ובית הלל אומרים, מכנגד החומה ולפנים, כלפנים. מכנגד החומה ולחוץ, כלחוץ: ה' הלשכות, בנויות בקדש ופתוחות לחל, תוכן חל וגגותיהן קדש. בנויות בחל ופתוחות לקדש, תוכן קדש וגגותיהן חל. בנויות בקדש ובחל ופתוחות לקדש ולחל מכנגד הקדש ולקדש, קדש. מכנגד החל ולחל, חל: ט מעשר שני שנכנס לירושלים ונטמא, בין שנטמא באב הטמאה בין שנטמא בולד הטמאה, בין בפנים

School of Shammai say: It should be redeemed. Nevertheless, the [redeemed] produce must be eaten within [Jerusalem, so that people seeing him taking out such produce won't mistakenly say *ma'aser sheni* produce may be removed from Jerusalem]. With the exception of produce that became defiled with a primary degree of defilement, outside [Jerusalem and then brought in, such a defilement, according to the view of the School of Shammai, prevents the walls from retaining the produce, and prevents prohibiting it from being removed]. While the School of Hillel say: [If he brings it in, on the condition that the walls of the city should not retain it] everything is redeemed and may be eaten outside, except for [produce] that became defiled with a [Rabbinical] secondary defilement within [Jerusalem, since when it entered it was pure and is presently also Biblically pure, it may not be removed (וברמב"ם מהדורת) שנות מביא במקורות וציונים, שנות אליהו דתנאי לא מהני בטהור

(10) If that [produce] which was bought with *ma'aser sheni* money became defiled it should be redeemed. Rabbi Yehudah says: [Since he bought produce with the *ma'aser sheni* money, though he didn't get to eat it, he fulfilled the mitzvah and is no longer redeemable, thus] it must be buried. They said to Rabbi Yehudah: Why, if *ma'aser sheni* itself [which by definition is sanctified, yet], may be redeemed, when it becomes defiled, then should not that which is only bought

רבנו עובדיה מברטנורה

במתניתין, לאו ולד הטומאה שנגע באב הטומאה שהוא טמא מדאורייתא, אלא בולד הטומאה דרבנן, כגון שנגע בכלים שנטמאו במשקין. **יפדה**: דמעשר שני שנטמא פודין אותו אפילו בירושלים דכתיב (דברים יד) כי לא תוכל שאתו, ואין שאת אלא אכילה כדכתיב (בראשית מג) וישא משאות מאת פניו אליהם. **ויאכל הכל בפנים**: שלא יאמרו ראינו מעשר שני שנכנס לירושלים ויוצא, מפני שיש קול למעשר היוצא, אבל אין לחוש כשפודים אותו שמה יאמרו ראינו מעשר שני שנפדה בירושלים, שאין קול לפדויו. **חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ**: שכיון שנכנס כשהוא טמא אין המחיצה קולטו. **חוץ משנטמא בולד הטומאה בפנים**: אבל נטמא בולד הטומאה בחוץ, אף על פי שבולד הטומאה של דבריהם נטמא, ומן התורה טהור הוא, יאכל בחוץ. ובירושלמי מוקי לה כגון שהכניסו על מנת שלא יקלטוהו מחיצות, אבל אם לא התנה, הואיל ונכנס והרי הוא טהור דאורייתא יאכל בפנים. **י הלקוח בכסף מעשר שני**: פירות שנקנו מדמי מעשר שני. **יקבר**: הואיל ונגמרה מצותו וקנה

with *ma'aser sheni* money also be redeemed if it became defiled? He said to them: No; If you say thus regarding *ma'aser sheni* produce itself, it is because it [has another leniency in that it] may be redeemed when pure, at a distance from the place [i.e., Jerusalem]; but how can you say the same regarding that which is bought with *ma'aser sheni* money [that it, too, should be redeemed], seeing that it [also has a stringency, that produce bought with *ma'aser sheni* money] cannot be redeemed when pure at a distance [since pure produce bought with *ma'aser sheni* money cannot be redeemed outside Jerusalem (see above 1:5)].

(11) If a deer which had been bought with *ma'aser sheni* money died, it [may not be redeemed to feed it to dogs and thus it] must be buried together with its hide. Rabbi Shimon says: It may be redeemed [and he feeds it to his dog]. If it had been bought alive, slaughtered, and it then became defiled, it may be redeemed [as is the law concerning produce of *ma'aser sheni* which became defiled. Here, even Rabbi Yehudah of the above mishnah agrees. Since he bought the animal when it was alive, and thus is easily transferable to Jerusalem, therefore the Rabbis did not institute in such a case, that it may not be redeemed and has the same law as *ma'aser sheni* itself (ונתת הכסף בקיורב)]. Rabbi Yose says: It must be buried. If it had been bought, slaughtered and later became defiled, that would be like produce [and Rabbi Yehudah and the *Tanna kamma* disagree as above in 3:10].

רבנו עובדיה מברטנורא

פירות ממעות מעשר שני שוב לא יפדה. שכן נפדה טהור בריחוק מקום: שמעשר שני פודין אותו כשהוא טהור חוץ לירושלים כדכתיב (דברים יד) וכי ירחק ממך המקום וגו', אבל הלקוח בכסף מעשר אינו נפדה חוץ לירושלים כשהוא טהור, דתנן לעיל בפרק קמא מיזד יעלו ויאבלו במקום. ואין הלכה כרבי יהודה. **יא על ידי עורו:** עם עורו. **ר' שמעון אומר יפדה:** ובהא קמפלגי, דתנא קמא סבר אין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים, ור' שמעון סבר פודין את הקדשים להאכילן לכלבים. ואין הלכה כרבי שמעון. **לקחו חי ושחטו ונטמא יפדה:** הכא לא פליגי רבי יהודה כדפליגי לעיל בפירות הלקוחים בכסף מעשר ונטמא, דכיון דלקחו חי אין לו ריחוק מקום לפי שיכול להוליכו בכל מקום שירצה הלכך הוי כמעשר שני עצמו, ונפדה כשנטמא כדרך שנפדה מעשר שני כשנטמא. **ר' יוסי אומר יקבר:** דמחמיר טפי מר' יהודה וסבר דאף על פי שקנאו חי דינו כפירות הלקוחים בכסף מעשר. **לקחו שחוט ונטמא הרי הוא כפירות:** וכי היכי דאפליגו תנא קמא ור' יהודה לעיל בפירות הלקוחים

(12) If one lends jars for *ma'aser sheni* [wine] even if they were corked [and sealed] they [the jars themselves] do not acquire the sanctity of *ma'aser sheni* [and thus one does not have to redeem the value of the jars]. If wine [of *tevel* i.e., before tithes had been separated] was poured into them [and he then said; Let this be *ma'aser sheni*, if], before they are sealed, they [the

jars] do not acquire the sanctity of *ma'aser sheni*, but if after they are sealed they do acquire the sanctity of *ma'aser sheni* [and if one wants to redeem the jar (before drinking the wine) it must be redeemed with money]. Before they are sealed [if] they [get mixed up with *terumah* they] are neutralized in a hundred and one, but after they are sealed [they are considered as an important individual unit and, as such, they never become neutralized and] they sanctify any quantity [to be treated as *terumah*, and thus he must sell all of it to a priest at the reduced price of *terumah*, except for one jar which is definite *terumah*, and thus must be given as such]. Before they are sealed *terumah* may be taken from one jar for all, but after they are sealed [they are treated as individual units and] *terumah* must be taken from each [jar] separately.

(13) The School of Shammai say: [If he wants to take *terumah* from one jar for all] the jars must be re-opened and emptied into the wine-press. While the School of Hillel say: They must be re-opened but need not be emptied. [Referring to the previous mishnah where it was taught: "If wine was poured into them and he רבנו עובדיה מברטנורא

בכסף מעשר הכי נמי אפילו ג' בהא. י"ב המשאיל קנקנים למעשר שני: מי שמשאיל קנקניו להכניס בהן יין שקרא לו כבר שם מעשר שני. אף, על פי שגפן: שסתם פיהן במגופה אחר שמילאן. לא קנה מעשר: לא נתפס הקנקן בקדושת מעשר. זלף לתוכן סתם: שהכניס לתוכן יין של טבל קודם שקרא לו שם מעשר עד שלא גפן: אם קרא לו שם מעשר קודם שסתמן במגופה. אם משגפן: אם לאחר שסתמן במגופה קרא שם מעשר. קנה מעשר: נתפס הקנקן בקדושת מעשר וטעון חילול כמו היין אם בא לחללו על הכסף. עולות באחד ומאה: בשל תרומה איירי, אם נתערב קנקן של תרומה במאה קנקנים של חולין ולא היה פיהן סתום במגופה חשבינן להו כאילו כולן מעורבות זו בזו ועולות באחד ומאה, כדן תרומה שנתערבה בחולין. משגפן מקדשות בכל שהן: ואפילו אחד באלף אינן עולות. וימכרו כולן לכהן בדמי תרומה חוץ מאחת שבהן שנטלה הכהן בלא דמים. עד שלא גפן תורם מאחת על הכל: דחשיב מוקף. י"ג מפתח ומערה לגת: אם בא לתרום מאחת על הכל אחר

יב המשאיל קנקנין למעשר שני, אף על פי שגפן, לא קנה מעשר. זלף לתוכן סתם, עד שלא גפן, לא קנה מעשר. משגפן, קנה מעשר. עד שלא גפן, עולות באחד ומאה. ומשגפן, מקדשות בכל שהן. עד שלא גפן, תורם מאחת על הכל. ומשגפן, תורם מכל אחת ואחת: י"ג בית שמאי אומרים, מפתח ומערה לגת. ובית הלל אומרים, מפתח ואינו צריך לערות. במה דברים אמורים, במקום

then said; Let this be *ma'aser sheni*, ... if after they are sealed they (the jars) acquire the sanctity of *ma'aser sheni*.”] Where is this case? [Only] In such a place where they are [sold] usually closed [and thus is considered a mere appendage and therefore in Jerusalem,

in such a case after he finishes the wine, the jar, automatically becomes common, just as the hide automatically becomes common (see above 1:3)]; but in a place where they are usually sold open [and thus if he forgot his jar and purchased in Jerusalem with *ma'aser sheni* money, wine together with the jar, the jar is not considered an appendage and] the jar does not become common [as in above 1:4, therefore, outside Jerusalem, even if he said; Let this be *ma'aser sheni* after they are sealed the jar is still not considered *ma'aser sheni*]. If, however, he wished to impose a stringency upon himself and to sell only by measure [the buyer or seller said implicitly; I am only buying/selling with this money a certain measure of the wine, and yet he gave him the jar as well, he thus indicates that the jar is of no importance and is a mere appendage], the jar becomes common. [Referring to the previous mishnah, regarding one who says: Let this wine be *ma'aser sheni*, if after they are sealed in jars, the jars acquire *ma'aser sheni* sanctity.] Rabbi Shimon says: [This is so, only where he sets aside all the wine in the jar as *ma'aser sheni*, but] where he [leaves a *revi'it* for himself and then sells it and while pouring it out] says to his friend; This [*revi'it*] jar [I sell you] without the jar, [though all the remaining wine in the jar is *ma'aser sheni*, nevertheless,] here too, the jar becomes common.

רבנו עובדיה מברטנורא

שגפן צריך לערותן לגת. ואינו צריך לערות: דסגי להו בפתיחה כדמעיקרא. במה דברים אמורים: דאם לאחר שגפן קרא שם, קנה מעשר את הקנקנים. במקום שדרכן למכור סתומות: דבכי האי גוונא בירושלים הקנקן טפלה ליינ כדתנן לעיל בפרק קמא הלכך בגבולין נמי קנה מעשר. אבל במקום שדרכן למכור פתוחות לא יצא הקנקן לחולין: בירושלים, הלכך ובגבולין נמי לא קנה מעשר. אבל אם רצה להחמיר על עצמו למכור במדה: הקונה יין ממעות מעשר שני בירושלים וכשבא המוכר למכור רצה לדקדק על עצמו ואמר כך וכך יין במדה אני מוכר לך בכך וכך מעות. יצא קנקן לחולין: אפילו הקנקנים סתומות הכי גרסינן רבי שמעון אומר אף האומר לחבירו יין זה אני מוכר לך חוץ מקנקנים יצא קנקן לחולין: ובירושלמי מפרש לה דר' שמעון קאי אהא דתנא לעיל דאם משגפן קרא שם מעשר קנה מעשר, ואשמועינן ר' שמעון דוקא שקרא שם מעשר לכל היין שבקנקן, אבל אם אמר כל היין מעשר חוץ מרביעית, אף על פי שכשבא למדוד לחבירו אותו רביעית אמר לו יין זה אני מוכר לך חוץ מן הקנקן שאני רוצה לשייר בשביל מעשר שבתוכה אפילו